Rok III. Zeszyt 6, 7, 8 i 9.

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

MIASTA KATOWIC

Czerwiec — Wrzesień 1930

Treść zeszytu 6—9:

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC
Redakcja i administracja: Miejski Urząd Statystyczny

Drukarnia Śląska, Sp. z ogr. odp., Katowice.

ZBIÓR
STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych uchwał gminnych, regulaminów miejskich, najważniejszych rozporządzeń władz i t. d. obowiązujących na obszarze miasta Katowic

I. Uzupełnienie.

KATOWICE 1930
Nakładem Magistratu miasta Katowic

TREŚĆ.

1) Rozporządzenie Policyjne
dotyczące przymusowego używania miejskich urządzeń do wywozu śmieci na obszarze miasta Katowic.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. §§ 1 i 2 o zarządzie policji na Śląsku Górnym z dnia 19 czerwca 1912 r. oraz stosownie do statutu miejscowego, dotyczącego wywozu śmieci, uchwalonego przez Magistrat m. Katowice w dniu 25 maja 1928 r. wydaje się na obszar miasta Katowice następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Właściciele realności prywatnych i państwowych na obszarze miasta Katowic są zobowiązani dbać o to, ażeby wszelkie nagromadzące się w obrębie ich realności śmiecie zostały odwiezione. Wszelkie czynności połączone z wywozem śmieci, dokonywane przez Miejski Zakład do wywozu śmieci winne odbywać się po myśli odnośnych miejscowych przepisów ustawowych.

§ 2.

Śmiecie w rozumieniu miejscowych przepisów ustawowych stanowią wszelkie substancje stałe, zbierane przy czyszczeniu mieszkań, ubikacji przemysłowych i biurowych, popiół i żużel z pieców, sadze, odpadki kuchenne, zużyty papier, odpadki potraw, skorupy, odłamki metalowe, szklane, porcelanowe, osad z tak zwanych kuligów w podwórzach tylko w suchym stanie. Pojęcie to wyklucza substancje płynne.

Nie uważa się za śmieci i nie wolno wrzucać do zbiorników: rumowiska budowlanego, ziemi i odpadków przemysłowych i ogrodowych.

Muł, odchody ludzkie i zwierzęce, nawóz, rzeczy wzbudzające obrzydzenie, przedmioty za duże, które w zbiornikach nie dają się umieścić i takie przepmioty, które z powodu wysokiej zawartości kwasu lub jakiejś innej przyczyny mogą zbiorniki na śmieci zepsuć albo je uszkodzić, są do odwożenia wykluczone.

§ 3.

Osoby zamieszkujące w danych realnościach względnie zarządzające nimi, obowiązane są składać wszelkie śmiecia do usta-

wionych w wyznaczonych miejscach danej realności przenośnych zbiorników metalowych, które zależnie od potrzeby zostaną wypróżniane przez robotników miejskich do specjalnego wozu.

Zbiorniki po napełnieniu należy szczelnie zamknąć.

Używanie zbiorników do czego innego aniżeli do wkładania śmieci jest niedopuszczalne.

§ 4.

Właściciele realności nie mogą podnosić żadnych sprzeciwów przeciwko ustawianiu zbiorników na śmieci w obrębie ich realności, oraz przeciwko odnoszeniu, względnie odwożeniu ich przez robotników zakładu do odwożenia śmieci.

§ 5.

Potrzebnych zbiorników dostarcza Magistrat. Zbiorniki te pozostają własnością miasta. Za całość zbiorników, umyślne uszkodzenie i kradzież tychże, odpowiedzialni są właściciele danej realności, względnie ich zastępcy. O wszelkich uszkodzeniach zbiorników właściciel względnie zastępca właściciela realności winien zgłosić natychmiast Magistratowi.

§ 6.

Ilość zbiorników na śmiecie wyznacza Magistrat w porozumieniu z właścicielem domu względnie jego zastępcą.

§ 7.

Składanie śmieci do zbiorników nie stawionych do dyspozycji przez miasto jest wzbronione.

§ 8.

Koszty wywozu ustalone po myśli taryfy opłat wywozu śmieci, które stanowią ciężar rzeczowy, ponoszą właściciele realności.

§ 9.

Substancje nie uważane za śmiecie określone w § 2-gim pod żadnym warunkiem nie wolno umieszczać w zbiornikach. Odnosi się to zwłaszcza do substancyj płynnych, które w czasie mrozów uniemożliwiają sprawne funkcjonowanie wywozu. Substancje te jednakże w miarę możności i porozumienia mogą być odwożone przez zakład za specjalnem wynagrodzeniem.

§ 10.

Winni przekroczenia odnośnych miejscowych przepisów ustawowych oraz niniejszego rozporządzenia policyjnego karani będą grzywnę do 30,— zł, względnie aresztem do dni 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Katowice, dnia 24 grudnia 1928 r.

Dyrektor Policji.
w z. (—) Gebhardt.

2) Rozporządzenie Policyjne
dot. utrzymania czystości w realnościach w mieście Katowicach i przylegających doń dzielnicach.

Na mocy § 5. 16. ustawy o zarządzie Policji z dnia 11 marca 1850 r. §§ 143 i 144 ust. o ogólnej administracji kraju z 30. VII. 1883 r. §§ 1. i 2. ustawy o zarządzie policji na Górnym Śląsku z 19. VI. 1912 r. zarządza się za zgodą Gminy miasta Katowic na obwód tejże, co następuje:

§ 1.

Wszyscy właściciele lub zarządcy nieruchomości są obowiązani do czyszczenia miejsc w około ich nieruchomości. Miejsc tych nie wolno zanieczyszczać przez wyrzucanie i wysypywanie szkła, skorup, śmieci odpadków kuchennych itp. lub wylewanie wszelkiego rodzaju nieczystości cuchnących płynów itp.

§ 2.

Podwórza w realnościach powinne być utrzymywane stale w jak największej czystości. Staranne zamiatanie podwórz odbywać się powinno przynajmniej raz dziennie w porze rannej, nadto należy w ciągu dnia usuwać z tych miejsc wszelkie nagromadzone śmieci, odpadki i nieczystości.

§ 3.

Śmieci oraz popiół należy składać tylko do śmietników na ten cel przeznaczonych.

Śmietniki których nie należy przepełniać śmieciami winny być zaopatrzone w szczelnie zamykające się pokrywy i utrzymywane w należytym porządku.

Gdzie wywozu śmieci nie dokonuje Magistrat wywóz winien być uskuteczniony przez właścicieli lub zarządców domu tak często, ile tego wymaga potrzeba.

§ 4.

Sufity i ściany bram wjazdowych, sienie i klatki schodowe winny być utrzymywane w czystym stanie. Bielenie musi być bowtarzane w miarę zabrudzenia się ścian. Pozatem bramy, sienie, klatki schodowe, schody do suteryn i piwnic we wszystkich pudynkach tak prywatnych jak i publicznych winni być starannie zamiatane a schody raz na tydzień myte.

§ 5.

Ustępy muszą być utrzymywane w należytym porządku, a każde ich zanieczyszczanie natychmiast usunięte. To samo dytyczy ustępów oraz miejsc ustępowych i pisuarów, przeznaczonych do ogólnego użytku.

§ 6.

Usunięcie stwierdzonych nieczystości w razie oporu ze strony winnego nastąpi przymusowo przez osobę trzecią na koszt właściciela lub zarządcy nieruchomości.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą grzywną do 30,00 zł. wzgl. aresztem do dni 3.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice dnia 29 lipca 1929 r.

Adm. Policji Miejskiej.

(—) Dr. Kocur, Maciejczyk

---

3) Rozporządzenie Policyjne dot. ruchu ulicznego.

Na zasadzie § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór ustaw str. 195) §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. III. 1850 r. oraz pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 1923 r. o Dyrekcjach Policji (Dz. U. Śl. Nr. 15 poz. 97) Dyrekcja Policji w Katowicach po porozumieniu się z Magistratem wydaje w sprawie ruchu ulicznego, tak kołowego jak i pieszego na terenie miasta Katowic następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Zamkniętą dla ruchu kołowego zostaje ul. św. Jana (odcinek od ulicy Poprzecznej do ul. Pocztowej i ul. Dyrekcyjna.

§ 2.

Ruch kołowy na placach Wolności i Miarki i w ulicach Pocztowej, Dworcowej, Mielęckiego, Poprzecznej, św. Jana (odcinek od ul. Poprzecznej do ul. Dworcowej), Kościuszki (odcinek od ul. św. Jana do placu Miarki) i ul. Kochanowskiego jest jednokierunkowy, przyczem, dozwolony jest wjazd:

a) na plac Wolności z ulic 3-go Maja, Sokolskiej, Gliwickiej, Sądowej i Matejki tylko w prawą stronę,
b) w ulicę Pocztową z Rynku i ul. Młyńskiej w kierunku ul. Dworcowej.
c) w ul. Dworcową z ul. Pocztowej i ul. Kochanowskiego w kierunku ul. Mielęckiego,
d) w ul. Mielęckiego z ul. Dworcowej, Marjackiej i Poprzecznej w kierunku ul. Marszałka Piłsudskiego,

e) w ul. Poprzeczną z ul. św. Jana w kierunku ul. Mielęckiego,
f) w ul. św. Jana (odcinek od ul. Dworcowej do ul. Poprzecznej) z ul. Dworcowej w kierunku ul. Poprzecznej,
g) w ul. Kościuszki (odcinek do ul. św. Jana do placu Miarki) z ul. Konopnickiej i Andrzeja w kierunku placu Miarki),
h) na plac Miarki z ulic Kościuszki (odcinek od ul! św. Jana do placu Miarki) i Wita Stwosza w kierunku prostym, zaś z ulic Batorego, Kopernika i Jagiellońskiej tylko w prawą stronę.
i) w ulicę Kochanowskiego z placu Miarki w kierunku św. Jana.

§ 3.

Ruch kołowy w naprowadzonych częściach miasta regulują pozatem międzynarodowe znaki orjentacyjne, wskazując dozwolony kierunek jazdy oraz poszczególne jezdnie na których postój wozów wszelkiego rodzaju jest wzbroniony.

§ 4.

Partję jezdni na skrzyżowaniu ul. Pocztowej i przedłużonej ul. Zamkowej z południową ulicą Rynku zamyka się dla ruchu pieszego z tem, że

a) ruch pieszy winien odbywać się w kierunku oznaczonym odpowiedniemi znakami orjentacyjnemi,
b) przebywanie w obrębie partji jezdni ograniczonej barjerami jest wzbronione.

§ 5.

Dla nietamowania ruchu kołowego wzbroniony jest postój (wyłącza się furmanki oraz samochody w czasie ładowania lub wyładowania) dla wszystkich pojazdów na niżej naprowadzonych ulicach: na całej ul. Dworcowej od ul. Pocztowej do ul. Mielęckiego (wyłącza się miejsce postoju dla dorożek samochodowych) na ul. 3-go Maja, na ul. Marszałka Piłsudskiego, (wyłącza się boczną jezdnię ulicy), na całej ul. Krakowskiej na Rynku, na ul. Pocztowej, na ul. św. Jana, na ul. Poprzecznej, na ul. Matejki, na ul. Mikołowskiej od wiaduktu do ul. Zielonej, na ul. Plebiscytowej od ul. Wojewódzkiej do ul. Jagiellońskiej, na ul. Kościuszki od wiaduktu do ul. Poniatowskiego, na ul. Zamkowej od Rynku do szosy Król. Huckiej.

§ 6.

Niezastosowanie się do przepisów tego rozporządzenia będzie karane w myśl ust. 2 § 5 cytowanej ustawy o zarządzie policyjnym w wysokości do 30.— zł względnie aresztem.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 20 stycznia 1929 r.

Dyrektor Policji.
w. z.: (—) Gebhardt.

4) Rozporządzenie Policyjne dotyczące używania sygnałów ostrzegawczych przez kierowców samochodów.

Na zasadzie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. Ust. str. 265) i §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. Dyrekcja Policji wydaje na obszar miasta i powiatu Katowickiego następujące rozporządzenie Policyjne.

§ 1.

Jako dźwiękowego sygnału ostrzegawczego wolno kierowcom samochodów na obszarze miasta i powiatu Katowickiego, a mianowicie w dzielnicach zabudowanych, używać tylko ręcznych trąbek o niskim tonie, oraz klaksonów; motocykliści winni używać trąbek o wysokim tonie.

Używanie innych sygnałów o silnym przejmującym dźwięku, jak gwizdków, syren, piszczałek lub dzwonków jest wzbronione, Kierowcy pojazdów mechanicznych ratunkowych (sanitarnych, straży pożarnej oraz Policji Woj. Śl.) mogą dla odróżnienia używać specjalnych sygnałów, jak dzwonków, gwizdków, syren piszczałek i t. p.

§ 2.

Również wzbronione jest nadużywanie sygnału dźwiękowego, który należy stosować tylko dla niezbędnego ostrzeżenia osób pieszych i wszelkiego rodzaju pojazdów, jako też wzbrania się używanie sygnału w czasie postoju samochodu: np. dla przywołania odnośnego pasażera.

Sygnały należy dawać zawczasu, szczególnie przed wyprzedzaniem, zakrętami, skrzyżowaniami dróg i ulic i w miejscach, gdzie droga nie jest widoczna na przestrzeni dostatecznej do zatrzymania pojazdu, przy ruszeniu, zatrzymaniu i cofaniu pojazdu lub w wypadkach nieprzewidzianych, a wymagających użycia sygnału.

W chwili wymijania zaprzęgów należy, by nie płoszyć zwierząt pociągowych, dawać sygnały tylko w wypadkach wyjątkowych celem zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom.

W chwili wymijania zaprzęgów nie wolno uruchamiać motorów samochodów, względnie zwiększać biegu motoru samochodowego.

§ 3.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile według ogólnych przepisów karnych nie grożą kary wyższe — grzywną do 30.— zł a w razie niemożności uiszczenia grzywny odpowiednim aresztem.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 20 listopada 1929 r.

Dyrektor Policji.
w. z.: (—) Gebhardt.

---

5) Rozporządzenie policyjne z dnia 18 lipca 1929 r. dotyczące przemysłowej eksploatacji publicznych dorożek samojazdowych na miasto Katowice w brzmieniu rozporządzenia policyjnego z dnia 3 grudnia 1929.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11-go marca 1850 r. §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. oraz §§ 37 i 76 ustawy przemysłowej w brzmieniu z dnia 26 czerwca 1900 r. Dyrekcja Policji wydaje za zgodą Magistratu miasta Katowic w sprawie udegulowania przemysłowej eksploatacji publicznych dorożek samojazdowych następujące rozporządzenie policyjne.

A. Postanowienie ogólne.

§ 1.

Niniejsze rozporządzenie policyjne nie zmienia treści rozporządzenia policyjnego z dnia 7 lutego 1901 r. dot. ruchu dorożkarskiego oraz autobusowego w Katowicach o ile nie obejmuje odmiennych postanowień.

§ 2.

Pozwolenie na eksploatowanie dorożką samojazdową wydaje Dyrekcja Policji w miarę potrzeby i uznania osobie, której samojazd zarejestrowany został w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, pod warunkiem, że samowolne przenoszenie koncesji na drugi samochód jest niedopuszczalne.

§ 3.

Dorożki samojazdowe, które mają być oddane do publicznego użytku, winny odpowiadać naprowadzonym w niniejsze rozporządzeniu policyjnem warunkom technicznym.

Nadającej się do publicznego użytku dorożce samochodowej Dyrekcja Policji przydziela numer wraz z pieczęcią.

Tak numer dorożki, jak i nadana pieczątka urzędowa winne być zawsze widoczne i nieuszkodzone.

§ 4.

Dyrekcji Policji przysługuje prawo cofnięcia wydanego pozwalenia, o ile przedsiębiorca:

a) nie uruchomi dorożki samojazdowej w ciągu dni 30 od daty zawiadomienia go o otrzymaniu zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa,

b) przestanie wysyłać dorożkę samojazdową na wyznaczone mu miejsce postoju w mieście w przeciągu dni 30, nie uzyskawszy na to osobnego zezwolenia Dyrekcji Polcji,

c) nie przedstawi w oznaczonym terminie samojazdu do oględzin przez wyznaczonych w tym celu funkcjonarjuszy urzędów państwowych,

d) został ukarany za nieprzestrzeganie przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych oraz za nieprzestrzeganie niniejszego rozporządzenia policyjnego,

e) nie daje dostatecznej gwarancji należytego wykonywania niniejszego przemysłu odnośnie do względów moralnych,

f) o ile dorożka samojazdowa bądź liczniki przy dorożce nie znajdują się w stanie przepisanym lub o ile dorożka jest źle utrzymana i nie zostanie należycie zremontowana pomimo dwukrotnych upomnień ze strony organów podległych Dyrekcji Policji.

§ 5.

Dyrekcja Policji udziela kierowcy dorożki samojazdowej pozwolenia na prawo jazdy.

W tym celu kierowca zakwalifikowany przez Dyrekcję Policji otrzymuje odpowiednią legitymację, którą winien stale mieć przy sobie i okazywać na żądane organom policyjnym jako też pasażerom. Wydane pozwolenie może być cofnięte, jeżeli kierowca nie spełnia obowiązków swych należycie, lub też okaże się szorskim względem publiczności, nietrzeźwym podczas służby i t. p.

§ 6.

Na właścicielach przedsiębiorstwa ciąży obowiązek zaopatrzenia każdego kierowcę samojazdu w książeczkę zażaleń dla pasażerów, kontrolowaną przez przedsiębiorcę oraz przez organa policyjne.

§ 7.

Dyrekcji Policji przysługuje prawo w każdej chwili i o każdej porze dnia wypróbowania liczników i sprawozdania doróżek samojazdowych kursujących po mieście.

Badanie liczników może nastąpić przez organa policyjne jako też na zlecenie przez odpowiednich fachowców.

§ 8.

Dyrekcja Policji wyznacza miejsca oraz kolejność postoju dla dorożek samojazdowych.

B. **Warunki techniczne pojazdów.**

§ 9.

Dorożka samojazdowa winna być silnej konstrukcji, zbudowana z trwałego materjału, dobrze lakierowaną z wyściełanemi siedzeniami, oraz musi być zawsze w czystym stanie.

Spód dorożek samojazdowych winien być nakryty matą.

W dorożce samojazdowej musi być zawsze możliwość porozumienia się pasażera z kierowcą.

§ 10.

Dorożka samojazdowa winna być zaopatrzona w licznik-taksometr, który wykazuje wysokość należności za odbyte jazdy w złotych i groszach.

§ 11.

Dorożka samojazdowa winna być zaopatrzona w białe owalne tabliczki o wymiarach 21×13 cm. Tabliczki te winny być otoczone czerwoną obwódką o szerok. 5 mm. i zawierać jasno i czytelnie wypisane w czerwonym kolorze numer dorożki oraz miejscowość „Katowice“. Numer dorożki winien być umieszczony w górnej części tabliczki i posiadać wielkość cyfr: wysokość 4 cm., szerokość 1 cm. Napis Katowice winien być umieszczony poniżej o wielkość liter: wysokość 4 cm., szerokość 8 mm.

Wyżej omawiane tabliczki winny być umieszczone po obu stronach samojazdu w miejscu obok siedzenia szofera na dalnej krawędzi karoserji samojazdu.

§ 12.

Dorożka samojazdowa musi być zaopatrzona w następujące przyrządy i urządzenia:

a) w mocny mechanizm kierowniczy, dający możność łatwego i pewnego wymijania i skręcania,
b) w dwa niezależne od siebie, skutecznie i szybko działające systemy hamulców, względnie jeden taki system, wprowadzane w działanie przez dwa niezależne od siebie mechanizmy, z których jeden powinien działać nawet wtedy, gdy drugi zawiedzie,
c) w urządzenie usuwające hałaśliwy wydmuch gazów,
d) w urządzenie uniemożliwiające wprawienie pojazdów w ruch przez osoby niepowołane,
e) w urządzenia do cofania pojazdów w tył za pomocą silnika ze siedzenia kierowcy,
f) w jednotonowy przyrząd sygnałowy o donośnym a nierażącym dźwięku; używanie rażących sygnałów jest wzbronione,
g) w dwie latarnie, o bezbarwnych szkłach, umieszczone na przodzie w jednym poziomie po obydwóch stronach samojazdu,
h) w jedną latarkę z czerwonem światłem, umieszczoną w tyle pojazdu po lewej stronie, oraz w urządzenie dokładnie oświetlające tylny znak rejestracyjny, wyłącznik tylnego światłe musi się znajdować pod maską tak, że światło nie może być gaszone ze siedzenia kierowcy,
i) wskaźnik na lewym błotniku albo strzałki z obu stron samochodu.

§ 13.

Wszystkie przyrządy i urządzenia potrzebne do kierowania i hamowania pojazdów powinny być tak rozmieszczone, aby kierowca mógł łatwo i pewnie posiłkować się niemi, zarówno we dnie jak i w nocy.

C. **Obowiązki przedsiębiorcy.**

§ 14.

Przedsiębiorca obowiązany jest ściśle stosować się do przepisów wydanych dla ruchu kołowego w Katowicach.

Dotyczy to szybkości i sposobu jazdy, gatunków paliwa i smarów, miejsca postoju i t. p.

§ 15.

Przedsiębiorca obowiązany jest utrzymywać cały swój tabor, liczniki i urządzenia w stanie dobrym, jako też obowiązany jest na każde żądanie Dyrekcji Policji swój pojazd poddawać rewizji.

§ 16.

Przedsiębiorca obowiązany jest zgłosić Dyrekcji Policji kierowców dorożek samojazdowych 8 dni przed objęciem stanowiska.

§ 17.

Przedsiębiorca obowiązany jest ubierać kierowców w strój, którego formę określa § 21 niniejszego rozporządzenia.

Na przedsiębiorcy również ciąży obowiązek stroju służbowego w czasie wykonywania funkcji kierowcy dorożki samojazdowej oraz utrzymywanie tegoż stroju w stanie należytej czystości i odpowiedniego wyglądu.

§ 18.

Przedsiębiorca czasowo lub stale nieobecny w Katowicach obowiązany jest mieć na czas swej nieobecności swego upełnomocnionego i odpowiedzialnego prawnie (przedstawiciela) zastępcę.

§ 19.

Przedsiębiorca odpowiedzialny jest również za czynność swoich szoferów, pobieranie wygórowanych opłat, za odbyte jazdy błędne, niestawianie liczników i t. p.

D. Kierowcy dorożek samojazdowych.

§ 20.

Pozwolenie na kierowanie dorożkami samojazdowemi Dyrekcja Policji udziela osobom, które odpowiadają następującym warunkom:

a) ukończyły 21 lat,
b) wykazać się mogą dokładną znajomością przepisów dotyczących ruchu samochodowego,
c) wykazać się mogą dokładną znajomością miejscowości,
d) posiadają potrzebne kwalifikacje moralne i fizyczne,
e) mogą wykazać się conajmniej jednoroczną praktyką samodzielnego prowadzenia pojazdów samochodowych,
f) wykazać się mogą świadectwami zawodowego szofera.

§ 21.

Każdego kierowcy dorożek samojazdowych obowiązuje strój służbowy, który ustanawia się jak następuje:

a) sztywna czapka-maciejówka daszek duży i pasek skórzany,
b) kurtka z paskiem i kołnierzem, kołnierz sztywny do zapinania pod brodę, guziki metalowe w dwóch rzędach, krój wojskowy — luźny,
c) płaszcz również z paskiem i kołnierzem dużym, guziki metalowe w dwóch rzędach, krój również wojskowy — luźny, wszystko w jednym kolorze — ciemno-szarym.

Dopuszczalne są skórzane kurtki i spodnie szoferskie w kolorze czarnym.

Noszenie rękawic, futra i czapki futrzanej w porze zimowej bliżej określi Dyrekcja Policji.

§ 22.

Szoferowi nie wolno mieć pomocnika przy dorożce ani w czasie jazdy ani też w czasie postoju w mieście.

§ 23.

E. **Taryfa dla dorożek samojazdowych.**

Taryfę dla wszystkich dorożek samojazdowych ustanawia Dyrekcja Policji.

Taksa I.

(Jazda w jednym kierunku od miejsca postoju bez względu na odległość:)

Pierwszy kilometr	1.10 zł.
Każdy następny przebyty 182 m.	0,20 zł.

Taksa II.

(Jazda tam i z powrotem od miejsca postoju bez względu na odległość:)

Pierwszy kilometr	1.00 zł.
Każdy następny przebyty kilometr	0,70 zł.

Taryfa bez względu na rodzaj samojazdu obowiązuje tak w dzień jak i w nocy.

Bagaż

kwalifikujący się do przedziału kolejowego jest wolny od opłaty. Inny bagaż opłaca się według umowy.

Za postój

liczy się w stosunku 4.— zł. za godzinę, t. zn. 20 gr. za trzy minuty.

§ 24.

W razie zapotrzebowania doróżki z miejsca stałego postoju na inne miejsce wyznaczone przez zamawiającego, oblicza się należność za przestrzeń od miejsca postoju do miejsca przeznaczenia według licznika i to bez dopłat. (Taksa I.)

§ 25.

Ustanawia się przymus jazdy w dzień i w nocy dla obszaru miasta Katowic i odległości 10 km. licząc od miejsca stałego postoju doróżki, wobec czego należy każdą zamówioną jazdę zgodnie z obowiązującemi przepisami przyjąć i wykonać.

§ 26.

Celem zabezpieczenia opłaty kierowca ma prawo zażądać zaliczki za zamówioną jazdę, w razie odmówienia zaliczki może odmówić jazdy.

§ 27.

Na wypadek przymusowej przerwy jazdy spowodowanej przez winę szofera, nie zaś przez zepsucie się pojazdu i gdy dalsza jazda bez straty czasu nie może być kontynuowana, należy pobraną kwotę tytułem opłaty klientowi zwrócić.

§ 28.

Jakiekolwiek spory pomiędzy pasażerami a kierowcami dorożek likwidują organa policyjne, do których zarządzeń należy się bezwzględnie zastosować.

§ 29.

Odbitka treści § 23 należycie czytelna i pieczęcią policyjną zaopatrzona musi być umieszczona w doróżce na widocznem miejscu, na trwałym papierze lub tabliczce blaszanej, w ramce pod szkłem lub miką.

F. Postanowienia końcowe i karne.

§ 30.

Kierowcy dorożek samojazdowych winni w czasie jazdy odpis niniejszego rozporządzenia policyjnego stale mieć przy sobie.

§ 31.

Nadużycia odnośnie do § 23 zwłaszcza pobieranie wyższych opłat aniżeli taryfa wykazuje karane będą po myśli punktu 8-go §148 ustawy przemysłowej w brzmieniu z dnia 26 lipca 1900 r. grzywną do 150.— zł. względnie aresztem.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia policyjnego będą karane grzywną do 30.— zł. względnie aresztem, o ile według obowązujących ogólnych ustaw nie podlegają karom wyższym.

§ 32.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego“ lub powiatu Katowickiego.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia policyjnego o wykonaniu przemysłu dorożkarskiego w obrębie miasta Katowic z dnia 31 grudnia 1907 r. oraz z dnia 12 marca 1927 r., zmieniające niektóre dotychczasowe przepisy o przemysłowej eksploatacji publicznych dorożek samojazdowych.

Katowice, dnia 18 lipca 1929 r.
3 grudnia

Dyrektor Policji
Dr. S e i d l e r.

---

6) Regulamin Wydziału Sportowego w Katowicach.

Art. 1.

Na podstawie § 59 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. oraz uchwał Korporacyj miejskich powołuje się Wydział Sportowy.

Art. 2.

Do zakresu działania Wydziału Sportowego należeć będzie:

1) zaopinjowanie przydzielania hal gimnastycznych, boisk sportowych, pływalni itp. towarzystwom uprawiającym wychowanie fizyczne i przysposobienie wojskowe,
2) opinjowanie wniosków towarzystw sportowych o przyznanie subwencji z kredytów przeznaczonych na popieranie sportu,
3) poczynienie starań o budowę nowych hal gimnastycznych, boisk sportowych, pływalń itp., jak również opieka nad istniejącemi urządzeniami, służącemi celom wychowania fizycznego,
4) kontrolowanie przydzielonych urządzeń w czasie ich używania.

Art. 3.

Wydział Sportowy składa się:

a) z prezydenta miasta jako przewodniczącego,

b) z 2 dalszych członków Magistratu, wyznaczonych przez prezydenta miasta, z ktorych jeden będzie mianowany zastępcą przewodniczącego,

c) z 4 członków Rady miejskiej wybranych przez Radę miejską.

Mianowanie wzgl. wybór członków pod b) i c) odbywa się na przeciąg ich okresu wyborczego.

Art. 4.

Wydział Sportowy uprawniony jest powołać do swych obrad inne osoby obeznane z sprawami wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego. Wyboru tych osób dokonuje Wydział.

Art. 5.

Wydział Sportowy jest organem Magistratu. Uchwały Wydziału mają charakter opinjodawczy i winny być przedkładane Magistratowi do powzięcia ostatecznej decyzji.

Art. 6.

Posiedzenia Wydziału odbywają aię w miarę potrzeby. Na posiedzenia zaprasza przewodniczący piśmiennie z podaniem porządku obrad.

Art. 7.

Uchwały Wydziału zapadają większością głosów; przy równości głosow rozstrzyga głos przewodniczącego.

Powzięcie ważnych uchwał nastąpić może tylko wtenczas, jeżeli jest obecna połowa członków włącznie z przewodniczącym. Jeżeli zwołuje się Wydział po raz drugi do obradowania nad jednym i tym samym przedmiotem, wtenczas obecni członkowie są uprawnieni do powzięcia uchwał bez względu na ich ilość. Przy drugiem zwoływaniu posiedzenia należy zwrócić uwagę na ten przepis.

Art. 8.

Przewodniczący może polecić członkom Wydziału pilnowanie lub zastępowanie pojedynczych spraw.

Katowice, dnia 11 maja 1929 r.

Magistrat

7) Ordynacja

dotycz. pobierania opłat za udzielanie konsensów budowlanych i dozór nad budowlami w obrębie miasta Katowic.

Na podstawie uchwał Magistratu z dnia 11. 6. i 24. 9. 1929 r. i Komisarycznej Rady Miejskiej z dnia 11 lipca 1929 r. oraz artykułu 19 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem. w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) wydaje się następującą ordynację dotycz. pobierania opłat za udzielanie policyjno-budowlanych zezwoleń, badanie statycznych obliczeń i nadzór nad budowlami w obrębie miasta Katowic.

§ 1.

Za zezwolenie udzielone według przepisów Policji Budowlanej i za dozorowanie nowych budowli, przebudowań i innych robót budowlanych należy uiścić do Głównej Kasy Miejskiej następujące opłaty:

1) Przy budowie nowych budynków z wyjątkiem wymienionych pod liczbą 2 i 4 za 100 m³ pojemności zabudowanej . . . . 10,— zł.
jednakowoż najmniej . . . . 80,— „

2) Przy budowie nowych budynków, warsztatów fabrycznych i składów, nie wymagających większych obliczeń statycznych oraz budynków podrzędniejszego znaczenia, n. p. chlewów, pralń, stodół, szop, rośliniarń, kręgielń, krużganków, piwnic podwórzowych i innych niezależnych sklepień piwnicznych, większych dołów biologicznych wzgl. chemicznych, oraz hal najzwyczajniejszej konstrukcji za 100 m³ pojemności zabudowanej . . . . 6,— „
jednakowoż najmniej . . . . 40,— „

3) Przy poważnych przebudowach lub powiększeniu budowli wymienionych pod 1 i 2 pobiera sie te same stawki jak pod liczbą 1 i 2 z tem, że przy obliczeniu bierze się pod uwagę tylko te przestrzenie, które są zajęte przez nowo dobudowane lub przerobione budynki.

Przy nadbudowach wymagających przeprowadzenia statycznego stwierdzenia wytrzy-

małości fundamentów budowy, oblicza się należytość od całej zabudowanej przez nadbudowę przestrzeni.

4) Przy mniejszych przebudowach wzgl. zmianach budowlanych i przy wzniesieniu budynków drewnianych aż do powierzchni podstawowej 25 m^2 i wysokości 3,00 mtr. . . . . . . 20,— „

5) Przy umieszczeniu markiz, szafek wystawowych, szyldów reklamowych i napisów reklamowych różnego rodzaju poniżej 1 m^2 . . . 20,— „
powyżej 1 m^2 . . . . 30,— „

6) Przy wykończeniu dołów kloacznych, ściekowych i mniejszych dołów oczyszczalnych . 15,— „

7) Przy spajaniu lub rozbieraniu budynków do 200 m^3 pojemności . . . . 20,— „
za każde dalsze 100 m^3 zabudowanej przestrzeni 5,— „

8) Przy postawieniu rusztowań budowlanych dla przebudów, jak również przy naprawach za 100 m^2 zajętej przez rusztowanie powierzchni fasady . . . . 6,— „
jednakowoż najmniej . . . . . . 15,— „

9) Przy wykonaniu urządzeń kanalizacyjnych oraz odwadniających, przy zakładaniu kabli, rurociągów, gromochronów i podobnego rodzaju robót od 1 mb. . . . . 0,30 „
jednakowoż najmniej . . . . . . 10,— „

10) Przy wykonaniu murów granicznych i ogrodzeń za 1 mb. . . . . 0,50 „
jednakowoż najmniej . . . . . . 20,— „

11) Przy budowie kominów fabrycznych od każdych rozpoczętych 10 m. . . . . . . 20,— „

12) Przy wykonaniu dźwigni włącznie z szyną dla dźwigni i podobnych budowlach rozciągniętych wzdłuż za każde rozpoczęte 10 m. . . . 20,— „
jednakowoż najmniej . . . . . . 50,— „

13) Przy wykonaniu murów oporowych za 100 m^2 20,— „
jednakowoż najmniej . . . . . . 50,— „

14) Za zezwolenie na postawienie płotów budowlanych przy zajmowaniu powierzchni chodników za każde rozpoczęte 100 m^2 i pierwsze 3 miesiące . . . . 20,— „
na każdy dalszy rozpoczęty miesiąc na 100 m^2 5,— „

15) Przy wykonaniu robót nie ujętych w niniejszej ordynacji pobiera się od tysiąca kosztów budowlanych . . . . 3,— „
jednakowoż najmniej . . . . . . 10,— „

16) Przy małych naprawach lub przeróbkach budowlanych, których koszta nie przekraczają wysokości stawek zawartych w § 1 pobiera się jako opłatę 5% od rzeczywistych kosztów budowlanych.

17) Wolne od opłat są zezwolenia na założenie lub przebudowę pieców ogrzewalnych, szop budowlanych i do tego należących ustępów, zbiorników dla popiołu i śmieci, dołów do gnoju oraz postawienie rusztowań dla odnowienia fasad.

§ 2.

Prócz stawek § 1 pobiera się następujące opłaty.

1) Za projekty dodatkowe, które różnią się bardzo znacznie od zatwierdzonych projektów, stawki najniższe § 1 pod 1 do 3 i 11 do 13.

2) Za wszystkie inne projekty dodatkowe . . 20,— „

3) Za każdy odbiór budowli w stanie surowym lub gotowym do użytku jak też i za każdy odbiór wykonany powtórnie z winy właściciela budowy lub wykonującego, pobiera się 10% od opłaty budowlanej, jednakowoż najmniej . . . 10,— „

4) Za przedłużenie zezwolenia budowlanego i przepisanie koncensu budowlanego na inną osobę na warunkach niezmienionych pobiera się 25% pobranej opłaty, jednakowoż najmniej . . . 15,— „

5) Za zbadanie i dozorowanie prac budowlanych z betonu, żelbetonu i podobnych rodzajów budowy, jak też sufitów masywnych:
   a) przy sufitach, dachach i schodach włącznie z podciągami i podporami za 100 m^2 w świetle mierzonej powierzchni w każdym piętrze 6,— „
   b) przy sztucznych fundamentach z betonu i żelbetonu za 100 m^2 powierzchni . . . . . 8,— „
   c) za zbadanie wniosków o zmianę pod a—b niniejszej liczby są miarodajne stawki podług a—b.

6) Za zbadanie karuseli, huśtawek lub cyrków do 100 miejsc . . . . 15,— „
za każde dalsze rozpoczęte 100 miejsc . . . 5,— „

7) Za zbadanie wniosków o udzielenie zezwolenia wyjątkowego 25% dodatku do opłat przypadających według § 1.
8) Za zbadanie projektów zwyczajynch tj. nie mających wartości pod względem urbanistycznym i estetycznym 20% od stawek § 1 pod 1—4.

§ 3.

Pojemność budynków ustala się przez mnożenie przewidzianej do zabudowania powierzchni gruntowej z wysokością, mierząc od podłogi piwnicy, albo gdzie piwnicy niema, od podłogi parteru aż do najwyższej krawędzi gzymsu głównego. Przy rozbudowie poddasza dolicza się pojemność tegoż.

Części budynków, leżące nad głównym gzymsem, które nie uważa się jako mieszkania, jakoteż balkony otwarte lub osłonięte, nie policza się.

Przy piwnicach podwórzowych i innych samoistnych objektach piwnicznych, miarodajną jest dla obliczenia pojemności wysokość od podłogi piwnicy, aż do wysokości powierzchni ziemi.

Przy obliczeniu pojemności nie uwzględnia się części ułamkowych metrów sześciennych lub kwadratowych, jeżeli ich liczba wynosi 50 albo mniej, natomiast zaokrągla się jako pełne sto, jeżeli przekraczają liczbę 50.

Nie uwzględnia się również liczb ułamkowych, wynikających z mnożenia 1 mb. z ceną zasadniczą sumy, o ile wynoszą 50 i mniej, natomiast liczy się je za całość, o ile tę sumę przekroczy się.

§ 4.

Opłata za zezwolenie na budowę małych mieszkań aż do 2 pokoi z kuchnią, które mają być wybudowane, celem usunięcia braku mieszkaniowego, może być na wniosek zmniejszona aż do 50% pojedyńczych stawek. Przy budynkach mieszkalnych o charakterze wiejskim, obniża się opłatę aż do 50% wymienionych stawek.

Za nadzór policyjno-budowlany i odbiór budowli zatwierdzonych według § 16 ordynacji przemysłowej, pobiera się stawki, wyznaczone w §§ 1 i 2.

§ 5.

Za wszelkie roboty budowlane, rozpoczęte przed otrzymaniem konsensu budowlanego (o ile je Policja Budowlana zatwierdzi) pobiera się podwójną opłatę.

§ 6.

Budowle państwowe, wojewódzkie i komunalne są wolne od opłat.

§ 7.

Opłaty należy uiścić najpóźniej w przeciągu 9 dni po otrzymaniu zawiadomienia o wysokości opłat, poczem nastąpi wręczenie konsensu budowlanego wzgl. odnośnego poświadczenia. Zaległe opłaty zostaną ściągnięte przymusowo w drodze administracyjnej. Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje ściągnięcia zaległości.

§ 8.

Niekorzystanie z udzielonego zezwolenia, nie zwalnia petenta od uiszczenia należnej opłaty budowlanej.

§ 9.

Spory o obowiązek uiszczenia opłat będą załatwione według § 69 i § 70 ustawy o opłatach komunalnych z dnia 14. VII. 1893 r.

§ 10.

Niniejsza ordynacja opłat obowiązuje dla miasta Katowic z dniem ogłoszenia. Jednocześnie znosi się dotychczasowy regulamin opłat z dnia 9. III. 1923 r. i wszystkie dotychczasowe regulaminy, obowiązujące dla dawniejszych gmin, wcielonych do miasta Katowic.

Katowice, dnia 24. września 1929 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Kocur, Sikorski.

Komisaryczna Rada Miejska.

Dr. Włodzimierz Dąbrowski, J. Piechulek.

Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 31. maja 1853 r.

Katowice, dnia 12. grudnia 1929 r.

(L. S.)

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

w z.

Żurawski.

Zatwierdzenie
L. RW. 971.

8) Regulamin
Administracyjny dla Wydziału Podatkowego.

Na mocy Art. 35 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem — Dz. Ust. Śl. Nr. 14 poz. 47 oraz § 61 Ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (zbior Ust. Prusk. stron. 152) oraz zgodnie z regulaminem miejskim dotyczącym Wydziałów itd. z dnia 14 maja 1895 r. wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Wydział podatkowy składa się:

a) z 2 członków Magistratu
b) z 8 członków Rady Miejskiej z tych 4 członków z pośród takich, którzy posiadają nieruchomości
c) z 5 obywateli znających dobrze stosunki miejscowe z tych 3 członków z pośród właścicieli nieruchomości.

§ 2.

Członków z ramienia Magistratu i z pośród nich przewodniczącego oraz zastępcę przewodniczącego mianuje dyrygent Magistratu po wysłuchaniu Magistratu. Dyrygent Magistratu uprawniony jest pozatem każdego czasu sam wstąpić do Wydziału Podatkowego i objąć przewodnictwo z pełnem prawem głosu.

Resztę członków Wydziału Podatkowego wybiera Rada Miejska.

§ 3.

Wydział może tylko powziąć uchwały wtenczas, jeżeli jest obecna połowa członków włącznie z przewodniczącym lub jego zastępcą. Uchwały Wydziału Podatkowego zapadają większością głosów; przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Jeżeli zwołuje się Wydział Podatkowy po raz drugi do obradowania nad jednym i tym samym przedmiotem, wtenczas obecni członkowie są uprawnieni do powzięcia uchwał bez względu na ilość obecnych. Przy drugiem zwołaniu musi się bezwzględnie zwrocić uwagę na ten przepis.

W obradach i uchwałach nad sprawami. w których poszczególni członkowie osobiście są interesowani, nie wolno tymże członkom brać udziału.

§ 4.

Wydział Podatkowy jest uprawniony powołać do swych obrad rzeczoznawców.

§ 5.

Wydział Podatkowy jest organem Magistratu i jako taki zobowiązany zastosować się do jego zarządzeń.

§ 6.

Do kompetencji Wydziału Podatkowego należy:

1) Ustalenie pospolitej wartości nieruchomości zabudowanych budynków w myśl § 3. ordynacji miejskiej z dnia 30 września 1924 r. w przedmiocie poboru podatku budynkowego.

2) Rozpatrywanie sprzeciwów, odwołań i podań wszelkiego rodzaju skierowanych do Magistratu o obniżenie stawek podatkowych opłat dopłat ustalonych przez uchwały Rady Miejskiej a dotyczących:

a) podatków komunalnych samoistnych

b) dodatków komunalnych do podatków państwowych

c) dodatków komunalnych do opłat państwowych

d) opłat komunalnych

e) dopłat komunalnych,

oraz wniosków o uwolnienie od podatku itp. jak i umorzenie podatków z powodu nieściągalności do wyzokości 1 000,—zł. podatku w poszczególnym wypadku.

§ 7.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z którym dniem tracą moc obowiązującą dotychczas obowiązujące uchwały i regulamin miejski dla Wydziału Podatkowego.

Katowice, dnia 28 lutego 1929 r.

Magistrat

---

9) Regulamin

dla tanich kuchni ludowych korzystających z subwencji Śląskiego Urzędu Wojew. i Magistratu miasta Katowic.

§ 1.

Ogólne.

Kuchnie korzystające z subwencji Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego i Magistratu miasta Katowic mają charakter tanich kuchni ludowych, to znaczy, że obiad wydaje się za pewną minimalną opłatą. Porcje gratisowe w tanich kuchniach nie istnieją.

§ 2.

Kto może korzystać z kuchni.

Z tanich kuchni ludowych mogą korzystać:

1. **bezrobotni**

która wykażą się legitymacją uprawniającą do pobierania zasiłku względnie poświadczenie Urzędu pośrednictwa pracy z którego wynika, że się zarejestrowali jako poszukujący pracy,

2. **ubodzy**

którzy wykażą się legitymacją Miejskiego Urzędu Opieki nad Ubogimi, lub legitymacją wydaną przez jeden z zarządów konferencji Towarzystwa św. Wincentego a Paulo. Legitymacją uprawniającą do otrzymania obiadu może być również bon wydany przez wymienione wyżej instytucje.

§ 3.

Ilość i cena porcji.

Cenę porcji ustala się narazie odwołalnie na 10 groszy. Zasadniczo wydaje się jedną porcję. Wyjątek stanowią rodziny, zwłaszcza obarczone większą ilością dzieci, którym wolno wydać najwyżej 5 porcji.

§ 4.

Zapobieganie nadużywaniu kuchni.

Osoby, które twierdzą, że nie są w stanie zapłacić za obiad, należy odesłać do Miejskiego Urzędu Opieki nad Ubogimi lub do Zarządu Konferencji Towarzystwa św. Wincentego a Paulo tej parafji, do której petent należy. Urząd Opieki nad Ubogimi względnie Zarząd Konferencji zbadają dokładnie stosunki materjalne petenta i w wypadkach stwierdzenia ubóstwa wydają mu bony, bądź to codziennie bądź też na pewien okres czasu.

§ 5.

Książkowość.

Każda kuchnia zobowiązana jest prowadzić:

a) książkę kasową

b) książkę towarową.

Książka kasowa:

Do książki kasowej wpisuje się po lewej stronie wszelkie dochody, po prawej wszelkie rozchody. Dotyczy to tak dochodów za pobrane codziennie porcje jak i subwencji. W roz-

chód wpisuje się wszelkie kwoty stanowiące uregulowanie rachunków. Każda pozycja dochodów i rozchodów musi być udowodniona kwitem, który należy zaopatrzyć w numer bieżący i przechować w osobnej teczce. Osobną teczkę należy prowadzić dla dochodów i osobną dla rozchodów. Dochód i rozchód należy co miesiąc zamknąć, a saldo przenieść na miesiąc następny.

Książka towarowa.

Do książki towarowej należy wpisywać w dochód każdy towar dostarczony do kuchni z datą, dostawcą i ilością towaru (patrz wzór). W rozchód natomiast wpisuje się codziennie ilość i gatunek towarów zużytych. Co miesiąc należy dochód i rozchód zamknąć, a saldo towarów przenieść na miesiąc następny.

§ 6.

Sprawozdanie miesięczne.

Z książki kasowej i z książki towarów wyciąga się co miesiąc cyfry do sprawozdania. Sprawozdanie należy przesłać najpóźniej do 5-go każdego miesiąca do Magistratu.

§ 7.

Uregulowanie należytości za bony.

Bony oddane przez ubogich należy przesyłać co miesiąc instytucji, która je wydała i żądać zapłaty do 8-miu dni.

§ 8.

Spory.

Wszelkie spory i zażalenia wynikłe z prowadzenia kuchni rozstrzyga Urząd Opieki Społecznej wspólnie z kierownikiem (kierowniczką) kuchni.

Katowice, dnia 24 września 1928 r.

Magistrat.

Urząd Opieki Społecznej.

---

10) Regulamin

Uzdrowiska dla dzieci miasta Katowic w Gorzycach.

I. Sezony.

1. Uzdrowisko otwarte jest zasadniczo cały rok z wyjątkiem miesięcy listopada i kwietnia. Czas ten dzieli się na 8 okresów po 32 dni, nie licząc dnia wyjazdu i powrotu.

2. Do uzdrowiska wysyła się chłopców i dziewczęta naprzemian. Transporty mieszane są niedopuszczalne.

3. W porze letniej obejmuje każdy turnus 100 dzieci, w porze zimowej natomiast 75.

4. Uzdrowisko zapewnia:

a) mieszkanie,
b) wyżywienie,
c) opiekę wychowawczą,
d) opiekę lekarską.

II. Mieszkanie.

Dzieci zamieszkują w tych pokojach zamku, które wyznaczy im kierownictwo uzdrowiska. Każde dziecko otrzymuje miejsce numerowane z łóżkiem i krzesłem. Każda grupa ma przydzielone umywalki i ustępy. Dzieci zaścielają same swoje łóżka.

III. Porządek posiłków.

1. Posiłki podaje się 5 razy dziennie:

1. pierwsze śniadanie,
2. drugie śniadanie,
3. obiad,
4. podwieczorek,
5. kolacja.

Rodzaj potraw ustala Urząd Opieki Społecznej wspólnie z kierownictwem uzdrowiska po uprzedniem wysłuchaniu Komisji dla zamku w Gorzycach i to każdorazowo na cały rok.

2. Potrawy podawane są dla wszystkich dzieci równo. Potrawy odmienne otrzymuje tylko dziecko, któremu lekarz przepisał dietę.

3. Dzieci spożywają posiłki w zasadzie w sali jadalnej z wyjątkiem drugiego śniadania, które spożywa się na wolnem powietrzu i podwieczorku w czasie wycieczki.

IV. Warunki przyjęcia i pobytu dzieci w uzdrowisku.

1. Do uzdrowiska przyjmuje się dzieci anemiczne, niedorozwinięte, niedokrwiste, jak wogóle dzieci szkolne, wymagające za świadectwem lekarza pobytu w uzdrowisku.

2. Wykluczone od przyjęcia są dzieci gruźlicze, nieczyste, cierpiące na choroby zakaźne i przenośne (n. p. koklusz, błonica, odra, tyfus, płonica i choroby skórne) oraz dzieci rodzin, gdzie panowała choroba zakaźna w ostatnich 6 tygodniach przed wyjazdem dziecka. Tak samo wykluczone od przyjęcia są dzieci moczące.

3. Dziecko winno zabrać ze sobą: 1) jedno ubranko przedstawione na załączonym obrazku lub ubranko sportowe, bieliznę na dwie zmiany, jedno ubranko (soknię), kapelusz, parę trzewików mocnych i całych, pończochy lub skarpetki, płaszczyk lub okrycie na dni chłodne, kilka chusteczek do nosa, kawałek mydła, grzebień, szczotkę do zębów, szczotkę do obuwia, papier listowy, ołówek, znaczek pocztowy, modlitewnik i o ile to możliwe jedno ubranko kąpielowe.

4. Dziecko może zabrać gry towarzyskie (jednakże z wyjątkiem kart do grania) i książki, o ile to zbytnio nie przeciąża pakunków. Piłki nożnej zabierać nie wolno.

5. Wszystke rzeczy winny być możliwie oznaczone monogramem dziecka.

6. Bagaż winien być możliwie mały i lekki, wygodny do noszenie, aby dzieci się nie męczyły.

7. Pieniędzy dziecko zabierać nie powinno.

8. Wyżywienie w uzdrowisku jest wystarczające, paczek nie wolno przesyłać.

9. Za rzeczy zaginione w uzdrowisku, Zarząd uzdrowiska nie odpowiada.

10. Gdy dziecko wyrządzi jakąś szkodę, zarząd uzdrowiska dochodzić będzie zwrotu kosztów od rodziców.

11. Po przybyciu do Gorzyc zostaną dzieci ponownie zbadane przez lekarza. Dzieci chore muszą wrócić w ten sam dzień do domu, o ile lekarz inaczej nie zadecyduje.

12. W razie poważnego zachorowania dziecka zostaną rodzice lub opiekun zawiadomieni, dziecko zaś zostanie natychmiast oddane do szpitala, albo oddane rodzicom na wyraźne żądanie.

13. Wobec przełożonych winno dziecko być uprzejmem i podporządkować się ich zarządzeniom. Wszelkie upomnienia powinno przyjmować z uwagą i stosować się do nich.

14. Po przybyciu do uzdrowiska, dziecko obowiązane jest złożyć na ręce kierowniczki wszelkie rzeczy i pieniądze, bez której zezwolenia nic kupować nie może.

15. Jeżeli dziecko czuje się niezdrowe, winno natychmiast uwiadomić o tem siostrę dyżurną, która zarządzi co należy, aby dziecko jaknajprędzej dostało się w opiekę lekarską. Na czas choroby zostanie dziecko umieszczone w pokoju dla chorych.

16. Ubranie, rzeczy swe i pościel na łóżku winno każde dziecko utrzymać w jak najlepszym porządku.

17. Wszelkie sprzęty, jako też przyrządy powierzone do zabawy ma dziecko szanować i nie psuć, a w razie uszkodzenia oznajmić siostrze dyżurnej.

18. W miejscach ustępowych należy zachować jak największą czystość.

19. Wychodzenie poza teren uzdrowiska bez zezwolenia kierowniczki jest wzbronione.

20. Na dane hasło (dzwonkiem, trąbką itp.) wszyscy bez opóźnienia stawić się winni na oznaczonem miejscu. Samowolne dzwonienie lub trąbienie jest zakazane.

21. Zajęcie dzienne ustala kierownictwo uzdrowiska. Zajęcia programowe, jak gimnastyka, gry, śpiew, przechadzki itp. obowiązują wszystkie dzeici, o ile lekarz dziecku ćwiczeń tych wyraźnie nie zabroni.

22. Na wycieczkach winien każdy trzymać się swej grupy i nie wybiegać za daleko, ani pozostawać w tyle.

23. Listy i pocztówki mogą być wysłane tylko za pośrednictwem przełożonych.

24. Paczki przesłane dla dzieci będą przez Zarząd uzdrowiska kontrolowane, a rzeczy uznane za szkodliwe zwracane rodzicom.

25. Nieodpowiednie książki zostaną dzieciom odebrane, zwrot tychże nastąpi tylko do rąk rodziców.

26. Pod rygorem natychmiastowego wydalenia nie wolno dzieciom posiadać zapałek, świec i papierosów.

27. Odwiedzanie dzieci dozwolone jest rodzicom tylko za zewolenem kierownictwa uzdrowiska. Odwiedzający wykazać się muszą świadectwem Policji Miejskiej, że w domu, gdzie mieszkają, nie wydarzył się w ostatnich 6 tygodniach żaden wypadek choroby zakaźnej.

28. Kierownictwo uzdrowiska ma prawo udzielić dziecku urlopu w razie gdy jego rodzice lub krewni przyjadą. Urlop jednak nie może przekraczać 8 godzin. Dziecko winno powrócić do uzdrowiska na kolację.

29. W razie gdy kierownictwo uzna za konieczne usunąć jakieś dziecko z uzdrowiska, podaje to do rozstrzygnięcia Urzędowi Opieki Społecznej.

30. Odwiedzającym dzieci, kierownictwo Uzdrowiska nie udzieli żadnego posiłku ani też noclegu.

V. Kary.

W uzdrowisku są prowadzone następujące kary:

1. nagana,
2. wykluczenie od zabaw,
3. wydalenie z uzdrowiska.

Pierwsze i drugie kary może nałożyć na dziecko kierownictwo, a nałożeniu trzeciego rodzaju kary decyduje Urząd Opieki Społecznej.

Katowice, dnia 13 maja 1930 r.

Magistrat
Urząd Opieki Społecznej.

---

11) Zarządzenie
Policji Miejskiej miasta Katowic z dnia 30 maja 1930 roku o ograniczeniu obrotu artykułami żywności w obrębie miasta Katowice i przylegających doń dzielnic.

Na podstawie § 8 pkt. 10 i 12 pruskiej ustawy z dnia 28-go sierpnia 1905 r. (Zb. u. p. str. 373) oraz wobec ustalenia w obrębie miasta Katowic choroby zakaźnej duru brzusznego zarządzam co następuje:

§ 1.

Cukierki w handlu ulicznym (sprzedaż na ulicy, targach, rynkach ze straganów, budek, koszów itp.) mogą być sprzedawane tylko w indywidualnem opakowaniu (zawinięte w papier, bibułę, synfolję).

§ 2.

Inne wyroby cukiernicze, jak ciastka, pierniki, obwarzanki, chałwa itp. oraz pieczywo w handlu ulicznym powinny być umieszczane bezwarunkowo pod szkłem (szafki, gablotki, klosze).

§ 3.

Owoce, w szczególności wszelkie gatunki śliwek, oraz pokrajane kawony, melony itp. w handlu ulicznym powinny pozostawać pod przykryciem z czystej gazy muślinowej.

§ 4.

Lody w handlu ulicznym powinny być sprzedawane w sposób, zabezpieczający przed zanieczyszczeniem.

§ 5.

Winni naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia podlegają w drodze administracyjnej karze grzywny do 1000.— złotych lub aresztu do 3-ch miesięcy, albo obu tym karom łącz nie, niezależnie od konfiskaty przedmiotów, wprowadzonych w obieg niezgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia.

Katowice, dnia 30 maja 1930 r.

Adm. Policji Miejskiej

Dr. K o c u r.

---

12) Spis ulic miasta Katowic (zestawiono dnia 12 lipca 1930 r.)

Dzielnica I.

Ul. Andrzeja
„ Astrów
„ Bartosza Głowackiego
„ Bratków
„ Batorego
„ Bankowa
„ św. Barbary

Ul. Krzywa
„ Kopernika
„ Konopnickiej
„ Kamienna
„ Karbowa
„ Kolejowa
„ Kordeckiego

Ul. Bielska
„ Boczna
„ Edwarda Bugli
„ Dąbrówki
„ Dworcowa
„ Dyrekcyjna
„ Drzymały
„ Dąbrowskiego
„ Ks. Damrota
„ Francuska
„ Fabryczna
„ Fiołków
„ Gliwicka
„ Graniczna
„ Górnicza
„ Generała Zajączka
„ Jordana
„ św. Jana
„ św. Jacka
„ Jagiellońska
„ Juljusza Ligonia
„ Kościuszki
„ Krasińskiego
„ Krótka
„ Kozielska
„ Kościelna
„ Powstańców
„ Polna
„ Plebiscytowa
„ Piastowska
„ Piotra Skargi
„ św. Pawła
„ Pocztowa
„ Poprzeczna
„ Poniatowskiego
„ Parkowa
„ Wincentego Pola
„ Raciborska
„ Rejmonta
Rynek
Plac Dr. Józefa Rostka
Ul. Rymera
„ Rybnicka
„ Rycerska
„ Różana
„ Starowiejska

Ul. Koszarowa
„ Kochanowskiego
„ Królowej Jadwigi
„ Kilińskiego
„ Konckiego
„ Król.-Hucka
Park Kościuszki
Ul. Kochłowicka
„ Lompy
„ Lubeckiego
„ 3-go Maja
„ Mickiewicza
„ Marjacka
„ Tylna Marjacka
„ Moniuszki
„ Matejki
„ Młyńska
„ Mikołowska
„ Mielęckiego
„ Marszałka Piłsudskiego
Plac Miarki
Plac Marjacki
Ul. Narcyz
„ Opolska
„ Prosta
„ Podgórna
„ Stalmacha
„ Szopena (Chopina)
„ Sobieskiego
„ Szafranka
„ Słowackiego
„ Styczyńskiego
„ Szkolna
„ Strzelecka
„ Stawowa
„ Sądowa
„ Skalna
„ Szybowa
„ Teatralna
„ Wita - Stwosza
„ Wojewódzka
„ Wawelska
„ Wodna
„ Wandy
Plac Wolności
Ul. Zacisze

Ul. Sienkiewicza
„ Sokolska
„ św. Stanisława
Ul. Zielona
„ Zabrska
„ Zamkowa

Dzielnica II.

Ul. Agnieszki Amandy
„ Bogucicka
„ Burowiecka
„ Braci Stawowych
„ Ks. Bończyka
„ Czecha
„ Cynkowa
„ Czarnieckiego
„ Długa
„ Drzewna
Droga Polna
Ul. Florjana
„ Francla
„ Ferdynanda
„ Franciszka
„ Gabrjela Hołubka
„ Grabonia
„ Górna
„ Hutnicza
„ Józefa Hallera
„ Mieroszewskiego
„ Nad Potokiem
„ Niedurnego
„ Normy
„ Nowa
„ Ogrodowa
„ Piaskowa
„ Posia
„ Paderewskiego
„ Piotra
„ Popiela
„ Rejtana
„ Rawy
„ Równoległa
Ul. Krakowska
„ Kunegundy
„ Karola
„ Kowalska
„ Klasztorna
„ Katowicka.
„ Kraszewskiego
„ Koraszewskiego
„ Krakusa
„ Katowicka
„ Lenartowicza
„ Łączna
„ Króla Łokietka
„ Ludwika
„ Leopolda
„ Mikołaja Reja
„ Miarki
„ Marcinkowskiego
„ Murckowska
„ Markiefki
„ Ryszarda
„ Staszica
„ Szeroka
„ Sztygarska
„ Stefana
Plac Stefana
Szyb „Christnacht"
Ul. Walerjana
„ Wyspiańskiego
„ Wolności
„ Zamkowa
„ Żółkiewskiego
„ Żogały

Dzielnica III. (Załęże).

Ul. Anioła
„ Beka
Ul. Ks. Pośpiecha
„ Pokoju

Ul. Bocheńskiego
„ Dębska
„ Marszałka Focha
„ Gminna
„ Janasa
„ Jana Kupca
„ Ludwika Labusa
„ Lisa
„ Limanowskiego
„ Ledochowskiego
Plac Ks. Prałata Londzina
Ul. Macieja
„ Marcina
„ Narutowicza
Ul. Ks. Roboty
„ Generała Szeptyckiego
„ Ks. Strzybnego
„ 18-go sierpnia
„ Wojciechowskiego
„ Józefa Wolnego
„ Michała Wolskiego
„ Wilsona
„ Zarębskiego
„ Kolonja Im. Prez. Mościckiego
Załęska Hałda
Kolonja „Wujek".

Dzielnica III. (Dąb).

Ul. Agnieszki
„ Dębowa
„ Dębska
„ Krzyżowa
„ Król.-Hucka
„ Lipowa
„ Szpitalna
„ Zygmunta Seydy
Ul. Stęślickiego
„ Sośnina
„ Studzienna
„ Sportowa
„ Wiejska
„ Wąska
„ Żelazna
„ Złota

Dzielnica IV. (Ligota).

Ul. Franciszkańska
„ Grzyszki
„ Hetmańska
„ Książęca
„ Kredytowa
„ Kłodnicka
Ul. Ligocka
„ Szadoka
„ Załęska
„ Panewnicka (Kolonja Kolejowa)

Dzielnica IV. (Brynów).

Ul. Brynowska
„ Dworska
„ Kłodnicka
„ Kępowa
Ul. Ligocka
„ Lubiny
„ Rolna
„ Wodospady

13) Uchwała Magistratu

z d. 25 października 1928 dot. wypłaty poborów pracownikom miejskim powołanym do czynnej służby wojskowej.

Uchwala się zasadniczo, że pracownikom miejskim powołanym do czynnej służby wojskowej wypłacić należy zawsze jednomiesięczne pobory jako zapomogę. W razie powrotu ze służby wojskowej z powodu niezdolności w ciągu 2 miesięcy, policzy się wypłaconą kwotę na przyszłe pobory.

---

14) VI. Dodatek

do statutu Miejskiej Kasy Oszczędności.

Na podstawie uchwały Magistratu z 13 maja 1930 r. oraz Rady Miejskiej z 2 czerwca 1930 r. otrzymuje § 30 c. statutu Miejskiej Kasy Oszczędności z 21/30. X. 1890 r., zatwierdzonego 28 stycznia 1891 r. następującą osnowę:

„Miejska Kasa Oszczędności w Katowicach upoważnioną jest do zakupu monet złotych oraz do przeprowadzenia czynności dewizowych, lecz tylko do zleceń własnych wkładców i własnego związku poręczającego i na ich rachunek."

Katowice, dnia 13 maja 1930 r.

Magistrat

(—) Dr. Kocur (—) Maciejczyk.

Katowice, dnia 2 czerwca 1930 r.

Rada Miejska

(—) Piechulek.

L. Sm. 3364/2.

Zatwierdzam na zasadzie § 52 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 237).

Katowice, dnia 8 sierpnia 1930 r.

Wojewoda:

(pieczęć) w z.

(—) Żurawski.